

Oroszlányi leányvállalat

Alig két esztendeje, hogy a Duna Cipőgyár leányvállalatot létesített Oroszlányban. Közel négyszáz asszony talált itt munkát, elsősorban olyanok, akik eddig otthon voltak, gyermeküket nevelték, háziasszonyok voltak, és olyan lányok, akik nem tanultak tovább.

Érthető tehát, hogy a dolgozó nők többsége most tanulja meg az üzemi élet, a gyári közösségi élet alapvető szabályait, most ismerkedik a munkaerőkölcseivel és így tovább. A szakmai részt könnyebben és gyorsabban megtanulták, mint az üzemi élet iratlan törvényeit. Angyal Imre az oroszlányi telep vezetője, Salamon Tiborné párttitkár, és Szabó Sándorné szb-titkár és a szakszervezeti aktivisták már némi tapasztalatokat szereztek. Az anyavállalat segítségével, függ hogy milyen gyorsan válnak ezek a pályásfeleségek és lányok igazi gyári munkásokká, amikor már nemcsak felsőrész készítését, a bukcolást tudják jól, hanem aktívan részt vesznek a telep politikai és szervezeti életében is. Amikor már brigádokat alakítanak — jelenleg csak egy 13 és egy 8 fős brigád van —, közös erővel csinósítják, szépítik műhelyüket, ahol napjaik egyharmadát töltik.

A III/a számú telep, amelyet a hajdani mozihelyiségben rendeztek be, s február óta termel, már arra a törekvésre vall, hogy kellemes környezetben dolgozzanak az üzemi élettel most ismerkedő asszonyok. A falakat színes: kék, sárga, zöld színű lapokkal burkolták. A neonvilágítás, a mennyezetbe épített elszívóberendezés már a modern műhely kialakítását jelzik. Az ilyen körülmények között dolgozók teljesítménye is jobb. Napi normájuk 250 férficipő feltűzése, bukcolása, de 350-et, 360-at csinálnak. A Tattaról átköltözött Tóth László művezető elégedett az eltelt fél esztendő eredményével. Hamarosan új szalagot indítanak be és tanfolyamokon még több női tanítanak meg a cipésmesterség fogadásaira.

Oroszlányban, a Duna Cipőgyár III-as számú telepén egy új gyár körvonala van kibontakozóban. A vezetőkkel együtt a dolgozók is megtanulják magukénak vallani s lassan kialakítják az üzemi élet legjobb formáját, s a szervezeti és a társadalmi élet alapjait is lerakják.

Lenne ugyan már most is lehetőség arra, hogy például

klubhelyiséget rendezzenek be a fiataloknak, ahol zenét hallgathatnának, különböző rendezvényeket, névnapokat stb. tarthatnának. De ehhez a vezetőség sokkal intenzívebb segítségére van szükség. Van egy elég tágas termük, ahol egy ping-pongasztal és néhány székváralkodik. Szinte bekukkantó után kiált, hogy tegyen valamit vele, ne hagyja parlagon, kihasználatlanul.

Kezdetben elég lenne például a KISZ-fiatalok összefogása. Munka után, társadalmi munkában barátságos otthonukká varázsolhatnák. Ehhez, úgy gondolom, a telep gazdasági és politikai vezetői minden segít-

séget megadnának a fiataloknak.

Nehéz egy most bontakozó gyártelep eredményéről írni, amikor még az alapokat rakják le, de annyit talán mégiscsak el kell mondanunk, hogy a leányvállalat politikai és gazdasági vezetőinek hatékonyabban kell egymást segíteni, sőt igényelni kellene az egymássegítés különböző formáit. Az anyavállalat vezetőinek is több gondot kell fordítani az oroszlányi telepre, hogy gyorsabban fejlődhessen, mert még mindig sok a háziasszony és az iparban nem dolgozó leány, aki örömmel lépne be a gyári közösségbe. (B.)